

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XIII Sed pergamus in frontes meretricias lupanarium ist oru[m] colligere testimonia, quibus sacerdotiu[m] noui testamenti statuit[ur], ut oppilemus & obmutescere faciamus os impudentium hominum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XXX

stum interpellent, uerum etiam ignorantem instruant, aberrā
tem arguant, dormitantem excitent, & deniq; frigescentē ac
cendant, cæteraq; faciant, quæ pastoribus incumbunt anima
rum. Ex quibus liquet item & id quod sequitur q̄ nihil habe
at ueritatis.

XIII

¶ Nam subdit. Quin ipsi per sese accedunt a deo docti, de
inceps mediare & docere potentes, eos qui nōdū sacerdotes,
id est nondum Christiani sunt.

Fatemur quenq; christianum ad deū posse per seipsum ac
cedere, ut dicat precatōne dominicam, & ueniā postulet atq;
gratiam. Cæterū q̄ inepti sint ad docendum alios, qui nondū
christiani sunt, res ipsa manifestat. At ut istud donemus quof
dam posse, nihilominus tamen & cæteris, nemo non perspi
cit, opus esse, tum intercessoribus, tū eruditoribus qui mone
ant, excitent, erudiant, increpent.

Sequitur. Atq; ita sacerdotiū noui testamenti prorsus sine
personarū respectu regnat cōmuniter in omnibus spū solo. Si
cut dicit Gala. 5. In Christo Iesu nō est Iudæus, nō est Græcus,
nō est masculus, nō est fœmina, nō est dñs, non est seruus, sed
omnes uos unum estis in Christo.

Ad hæc, unitas nihil impedit quin mēbra uaria sint, & nō
singula paribus p̄dita donis, quū intra corporis huius unitatē
idē Paulus affirmet, alios esse datos ap̄los, alios uero prophe
tas, alios autē euangelistas, alios pastores & doctores. Et cer
tum est has nomenclaturas cuius e plæbe neutiq; conuenire
quū alibi testetur Paulus, nec omnes apostolos esse, neq; om
nes prophetas, sed nec doctores esse singulos. Quamobrē &
palam est, id quod Lutherus hic asserere molitur, omnino pu
gnare cōtra scripturarum ueritatem.

XIII

¶ Sed pergamus in frontes meretricias lupanarium ist orū
colligere testimonia, quibus sacerdotiū noui testamenti sta
ruif, ut oppilemus & obmutescere faciamus os impudentium
hominum istorū. Primus adest Petrus. I. Petri. II. Deponen
tes igitur omnem dolū, & simulationes, & inuidias, & omnes
detractiones, sicut modo geniti infantes, lac rationabile & si
ne dolo concupiscite, ut per ipsum crescatis in salutē, si tamen

CONGRESSVS TERTIVS

« gustastis quoniã dulcis est dñs. Ad quẽ accedentes, lapidem
 « uiuũ ab hominibus quidem reprobatũ, a deo autẽ electũ & ho
 « norificatũ & ipsi tanq̃ uiui lapides superædificamini in sacer
 « dotiũ sanctũ offerentes spũales hostias acceptabiles deo per
 « Iesum Christũ. Et infra. Vos autẽ genus electũ, regale sacerdo
 « tiũ, ut uirtutes annũcietis eius, qui uos uocauit de tenebris in
 « admirabile lumẽ. Alterũ est testimoniũ Apoca. 5. Fecisti nos
 « deo nostro reges & sacerdotes, & regnabimus super terram.
 « Tertiũ, Apoca. 22. In his secunda mors non habebit potesta
 « tẽ. Sed erunt sacerdotes dei & Christi eius, & regnabunt cum
 « eo mille annis. Quis autẽ liber Apocal. ueterũ calculo, non
 « sit plenæ authoritatis in contentione, tamen uisum est aduer
 « sarijs etiã ex ipso testimonia opponere, in quibus certũ est uer
 « ba fieri de omnibus christianis, eosq; sacerdotes & reges ap
 « pellari, quod ut de uisibilibus regibus intelligi non potest, ita
 « nec de uisibilibus sacerdotibus intelligi ipsa uniuersitas chri
 « stianorum permittit.

Hæc postrema Lutheri uerba plane sustulerunt omnem a
 prioribus scripturis ambiguitatẽ. Nã si non aliter quisq; de po
 pulo sacerdos sit q̃ rex, sitq; manifestũ itẽ eisdẽ non ita reges
 esse, ut eis alios regendi data sit potestas, cõsequens est, ut nec
 sacerdotes alijs instituti sint q̃ sibi solis. Nos uero de sacerdo
 tibus loquimur, qui per ecclesiæ præsidēs ad id muneris uoca
 ti sunt & ordinati, cooperãte deo, & gratiã eis diuinitus infun
 dente. Quare nihil aduersum nos hæ scripturæ militant. Ne
 que enim inficiamur, singulũ quẽq; christianũ & regẽ & sacerdo
 tẽ esse, uerũ sibi ipsi, non cuiuis alteri. Nã ut cæterorũ regimẽ
 phas non est cuiuis usurpare, ita nec sacrorũ ministeriũ arropa
 re licebit. In summa. Sicut singuli, reges sunt, ita sunt & sacer
 dotes, & ut alios regere singulis prohibetur, ita prohibetur &
 sacerdotium.

Quisq; chri
 stianus est rex &
 sacerdos sibi
 ipsi.

Hebr. 5.

XV

¶ Atq; præter hæc tria testimonia, nihil in uniuerso testa
 mẽto nouo inuenit, qd sacerdotiũ ex nomine meminẽrit.

At quid si non hoc nomine, scripturæ quicq; de sacerdoti
 bus meminissent, nõ propterea consequit qd nulli sint omni
 no sacerdotes, hanc dialecticã negatiuã uelut imperitã & in